

EMAKEELE SELTSIS

11. märtsil toimus Tallinnas Emakeele Seltsi kõnekoosolek „Sissevaateid eesti keelde slaavi keelte vaatevinklist”.

Jelena Kallas käsitles eesti ja vene keele liikumisverbide leksikaal-semantilise välja struktuuri eripära. Ettekandete aluseks olnud uurimuse eesmärgiks oli välja tuua nende väljade ülesehituse ning üksikute liikumisverbide semantika põhilised sarnasused ja erinevused. Uurimise teoreetiliseks taustaks on funktsionaalse grammatika teooria. Verbide valentsivalemite ja rektsiooni-struktuuride analüüsimisel on lähtelauseks valentsiteooria ja argumentide realisatsiooni teooria põhimõtted. Analüüsi materjaliks olid „Eesti keele põhisõnavara sõnastikku” kuuluvad liikumisverbid ja nende venekeelsed vasted. Eesti keele verbide semantilist struktuuri ja süntagmaatikat on uuritud 1729 lause põhjal, mis pärinevad erinevatest eesti keele korpustest. Vene verbide semantilise struktuuri uurimisel on toetutud sõnaraamatutele. Esialgne analüüs on näidanud, et eesti ja vene keele puhul on tegemist erinevate leksikalisatsioonimudelitega: kui ühesuunalist liikumist väljendavate verbide semantiline struktuur on suuresti sama, siis eesti keele suunatus/suunamatuse kategooria seisukohalt neutraalsete liikumisverbide semantiline struktuur on vene vastavate verbide suhtes asümmeetriline.

Petar Kehayov vaatles eesti grammatika tõenäoliselt venemõjulisi nähtusi, millest ükski ei ole leidnud kajastust varasemas eesti-vene kontakte puudutavas kirjanduses: asesõna *kes* arvsõna või indefiniitse pronoomeni asemel,

tegusõnad *maksma* ja *tasuma* aja- ja tagajärjelauses, sõna *kõik* perfektivsuse markerina, pöördõnajarjega vormistatud arvuline aproksimatiiv, arvus ühildumatud relatiivlause predikaat ja vastav pealause korrelaat, vägivalda väljendava verbi järgne sihitise ellips, kajaimperatiiv.

Kavandatud kolmest ettekandest jäi esineja haigestumise tõttu ära Irina Külmoja „Mõnda eesti verbigrammatikast slavisti pilguga”, aga et koosolek kujunes sisukaks ja et need teemad võiksid ka laiemat huvi pakkuda, otsustati lähedase sisuga koosolek pidada sügisel Tartus.

26. märtsil peeti Tartu Ülikooli peahoones Emakeele Seltsi aastakoosolek, pärastlõunal aga tähistati Tartu Ülikooli ajaloo muuseumi valges saalis seltsi 90. aastapäeva.

Aastakoosolekul andis ES-i 90. tegevusaastast (2009) ülevaate seltsi teadussekretär Annika Hussar. Emakeele Selts korraldas aruandeaastal kaks konverentsi, aastakoosoleku, kuus kõnekoosolekut, ühe rahvusvahelise seminari, kaheksa keelepäeva Eesti koolides ja kaheksa väliskeelepäeva. Traditsiooniline J. V. Veski päev oli nime-teemaline. Koosolekutel peeti kokku üle saja ettekande. Ilmus Emakeele Seltsi aastaraamat 54 (2008) ja kaks numbrit keeleajakirja Oma Keel. Seltsi kuulus 2009. aasta 31. detsembri seisuga 341 liiget ja kaheksa auliiget. Seltsi tegevust toetavad Eesti Teaduste Akadeemia ning Haridus- ja Teadusministeerium.

Revisjonikomisjoni aruande esitas Kullo Vende. Sellest selgus, et seltsi

rahaasjad on korras, samuti protokolliraamatud. Revisjonikomisjon tegi seltsi juhatusel ettepaneku pikaajalise võlga liikmed seltsist välja arvata, teistele saata taas meeldetuletus. Tehti ettepanek eakamaid kui 75-aastasi passiivseid liikmeid võlglasteks mitte lugeda.

Aastakoosolekul võeti seltsi vastu 15 uut liiget. Valiti kaks uut auliiget: Helju Kaal ja Mati Hint. Koosolekul tänati senist keeleteoimkonna vanemat Peeter Pälli ning valiti keeleteoimkonna vanemaks Krista Kerge.

Üldkoosolek tegi juhatusel ülesandeks vaadata uue mittetulundusühingute seaduse alusel läbi seltsi põhikiri, et järgmine üldkoosolek saaks vajalikud muudatused arutusele võtta.

Pidulikku kõnekoosolekut alustati ülikooli ajaloo muuseumi valges saalis seltsi tegevusest ülevaate andva näituse „90 aastat Emakeele Seltsi” avamisega.

Ettekandeid oli kolm. Mati Erelt kõneles teemal „Emakeele Selts 90”. Ta andis ülevaate seltsi tekke põhjustest ning sünnist, kirjeldas seltsi jõudmist Tartust Tallinna, suhteid võimudega ning rääkis seltsi olulisematest tegevussuundadest ning traditsioonidest, rõhutades eriti murdekogumist.

Kristiina Ross kõneles XVII sajandi piiblitõlke katsetest, mis kirjakeele arengu peavoolust kõrvale jäid. Olulisimad neist olid Johannes Gutsblaffi Vana

ja Uue Testamendi tõlge ning Andreas ja Adrian Virginiuse Vana Testamendi tõlge. Mõlemad tõlked jäid omal ajal käsikirja ning seni teadaolevail andmeil ei ole hilisemad piiblitõlkijad neid kasutanud. Ometi ei pruugi see tähendada, et tõlkijate vaev läks jäljetult kaduma. Esineja tutvustas ka üht vähetuntud XVIII sajandi lõpu lõuna-eestikeelset lühendatud Vana Testamendi väljaannet, mille aluseks näib esialgsel vaatlusel olevat Virginiuste tõlge.

Helle Metslangi ettekande pealkiri oli „Eesti keel Euroopa keelena”. Euroopa keelte ühisjoonte ja keeleliitude käsitlustes [nt Standard Average European (SAE) jms] jääb eesti keel enamasti väljapoole tüüpilisi Euroopa keeli. Siiski on eesti keeles märgata mõningate SAE-le tunnuslike joonte levimist (nt artiklid, nominatiivne kogeja, possessiivne perfekt). Tüpoloogilises keelteatlases „The World Atlas of Language Structures” esitatud tunnuste põhjal ei ole eesti keel muudest Euroopa keeltest tüpoloogiliselt kuigi kauge. Nii võib järeldada, et eesti keel on oma struktuurilt üsnagi lähedane Euroopa keskmisele.

Ettekannetele järgnesid tervitused ning seltsi liikmete pidulik koosviibimine.

ANNIKA HUSSAR

NULLINDATE KIRJANDUS JA KRIITIKA: KAS TÕESTI 0:0?

Nüpli XVII kirjanduse kevadkool

Nüpli XVII kirjandusteaduse kevadkooli peeti 2.–3. juulini 2010. Tavapäraselt toimus see Vana-Otepääl Gustav Wulff-Õie majamuuseumis, mille loomisest Eesti Kirjandusmuuseumi filiaalina möödus tänava 50 aastat. Sündmust

tähistati majamuuseumi ja kevadkoolide ajaloo teemalise modernse ekspositsiooni avamisega.

Kevadkooli teema kasvas välja eelmise, 2009. aasta kevadkooli lõpusessiooni „Kirjandusajaloo värsked rõhud”

arutelust viimase kümnendi ehk nn nullindate kirjandusloo kirjutamise üle.¹ Tõuke tänavu just sel teemal arutleda andis ka 2009. aasta sügisel ajakirjas Looming alanud mõttevahetus nullindate kirjanduse üle.² Niisiis oli lähtekohaks tõdemus, et viimase kümnendi kirjandust pole piisavalt lahti mõtestatud, veel vähem on seda aga nullindate kirjanduse positsioon kirjandusloo ja kaanoni suhtes. Kas üldse saab rääkida ühtsest kirjandusloost või ongi kirjandusprotsess hägus, eri suundadesse valguv? Või on juba lähenemisviis vale, võib-olla ei saagi kirjanduslugu kümnendite kaupa vaadelda ja milline ülesanne on siin kriitikal? Kevadkoolis püüti leida neile küsimustele vastuseid, „kaardistada” uuema kirjanduse tunnusjooni ning ka määratleda, mis või kes meie kirjandusmaastiku mentaliteeti mõjutab.

Kahel päeval peeti kokku kaksteist ettekannet. Esimese sessiooni „Kaanoni liigendamine” avas Aare Pilv (UTKK) sissevaatega tänapäeva kirjandusse, puudutades märksõnu *uuslihtsus*, *uussiirus*, *uusdekadents* ja *religioosne luule*. A. Pilv tõdes, et kirjandusse on tulnud palju noori autoreid ning mõneti on see võrreldav 1970. aastatel toimunuga. Kas noorte autorite põlvkonnale järgneb tänapäevalgi uus kriitikute põlvkond, näitab aeg. Tendents on olemas, eriti kui jälgida ajakirjas Värskes Rõhk toimuvat. Pille-Riin Larmi (TÜ) ettekanne „Kaanoni alguse küsimus” puudutas eesti kirjanduskaanoni ajaloolist kujunemist ja senise kaanoni üle arutlemist viimase paarikümne aasta jooksul. P.-R. Larm rõhutas, et senise kaanoni kõikumalöömisel on tekkinud vajadus uue kirjandusloo ja ehk isegi

¹ Vt M. Laak, Arhiiv ja narratiiv: vihje eesti kirjandusloole. Nüpli XVI kirjanduse kevadkool. – Keel ja Kirjandus 2010, nr 1, lk 71–73.

² Vt Looming 2009, nr 10–12 ja Looming 2010, nr 1, 2, 4, 5.

uue definitsiooni järele: mis siis õigupoolest on eesti (või Eesti) kirjandus ja millal see alguse sai? Tekkimas on alternatiivsed lähenemised, põhiküsimuseks on eesti kirjanduse spetsiifika ja selle lätted.

Ave Mattheuse (TLÜ) ettekanne „Noor(te)kirjanduse plahvatus” (vt Looming 2010, nr 9) käsitles noortekirjanduse mõistestikku, tõstatades küsimuse, mis on üldse mõistete *noorsookirjandus*, *noortekirjandus*, *noorkirjandus* ja *noorte täiskasvanute kirjandus* lähtealuseks ning kuidas nimetatud mõisted kohanduvad praegusaja tekstidega. A. Mattheus sidus noortekirjanduse esiletõusu kirjanduse demokratiseerumise ning ühiskonnas laiemalt toimuvate nähtustega, nagu IT areng, feminism, individualism, isikliku ja privaatse vahekordade muutumise ja kasvava eneseväljenduse vajadusega.

Teine sessioon „Omailmad ja meta-küsimised” algas Mart Velskri (TÜ) ettekandega „Lõunaeesti kirjanduse loomine 21. sajandil”, milles oli vaatluse all lõunaeestilikkus, lõunaeesti kirjandus ja mõisteline problemaatilisus. M. Velskri hinnangul toimub pigem võru kirjanduse loomine, millele aitab kaasa institutsionaalne tugi ja riiklik rahastamisskeem. Brita Melts (Karl Ristikivi Selts) jätkas omailma teemat kitsamalt, vaadeldes ettekandes „Nullindate omailmad, eriti Poedirahu” luules loodud omailmu ja keskendudes Andrus Kasemaa luuletegelikkusele. Muuhulgas kõneles B. Melts Kasemaa stiilist kui nullstiilist ja logelemise poetikast. Esineja sedastas, et Kasemaa luule on fundamentaalselt kohaluule: oluline on juurdumus oma kodukohta ja ajaloolised faktid koos reaalse geograafiaga.

Nullindate kriitika küsimusteni jõudis Grete Nellis (TÜ) ettekandega „Metakriitilisi probleemiasetusi 2000. aastate kirjandus- ja teatrikriitika põhjal”. Ta tõi esile trükimeedias ilmunud

kriitikale iseloomulikke jooni ning ka metakriitilisi, kriitika enda kohta käivaid mõtteavaldusi. Põhiprobleemidena nägi G. Nellis kriitika nõrkust, pealiskaudsust ja oma põhifunktsioonide mittetäitmist. Oma osa on ka tõigal, et kriitika pole end diskursusena suutnud tõestada, ehkki eesti kirjanduskultuuris püsiv ootushorizont seda justkui eeldaks. Heie Treieri (TLÜ) ettekandest „00ndate kunsti ja kriitika sinusoidid” selgus, et kunstikriitika siinkohal kirjandus- ja teatrikriitikast palju ei erine, märgatav on kunstielu killustumine ja kunstikriitika toetumine põhiliselt uusmarksistlikule filosoofiale. Kirjanduselust erinevalt on kunstikriitika jõuliselt siirdunud elektroonilisse meediasse, eriti *Facebook*’i keskkonda.

Kevadkooli kolmas sessioon „Tihe söödumäng sidumata kõnes” sisaldas Janika Kronbergi (EKM) ettekannet „00ndate institutsionaliseeritud kirjanduse suurteel”, milles ta tegi ülevaate kirjandusauhindadest ja tõstis esile kaanonis juba kinnistunud autoreid ning ka neid, kes alles otsivad kirjandusväljal oma kohta. Teiseks kõneles Johanna Ross (TÜ/EKM) noorte kirjutatud proosa viimaste aastate suundumusest, luues oma ettekandega „Noored ja kaanon (ajakirja Värske Rõhk proosakaastöö ainetel)” mõttelise jätku eelmises kevadkoolis Matis Songi alustatud mõttevahetusele. J. Ross tõi esile Värske Rõhu proosaautorite seas leviva suundumuse kajastada elu pahupoolt n-õ suure kirjanduse võtmes ja vähese eksperimenteerimise. Ta nentis, et mitmed uuemad ja värskemad kirjutamislaadid on Värske Rõhu proosakaastööde autoritel puudu, pigem lähtutakse kirjutamisviisidest, mille kõrgaeg on juba möödas ja mis kuuluvad juba settinud kaanonisse.

Kevadkooli teist päeva sisustasid lisaks kriitikaküsimustele arutelud noorautorite positsioonist ja suhetest uue meediaga. Nii käsitles Mihkel

Kunnus (TÜ) oma ettekandes „Autori potentsiaalsuse osast kirjandusteose hindamisel” kergekäelisust, millega meedia peaaegu iga noort autorit kaanonisse paigutab, nähes juba autori potentsiaalsuses kvaliteedimarki: ka nõrgad katsed saavad tulevase võimaliku klassika sära, sest autoril on veel kõik, kaasa arvatud kirjandusliku taseme saavutamine, ees. Kriitika hetkeseisust ja selle võimalikust tulevikust kõneles kevadkooli teisel päeval Kadri Tüür, kelle ettekanne „Kuhu kadus kriitika? Nuhkimisi netis” keskendus kirjanduslikele blogidele, eristades institutsionaalseid ja personaalseid blogisid.³ Küsimuse all oli blogide (akadeemiline) usaldusväärsus, eluiga ja autorkond. Teine küsimusteriing puudutas isikliku ja avaliku piire ning nende lõimumisest tulenevat. Tiina Sulg (Tartu Linnaraamatukogu) jätkas blogide teemat teise nurga alt. Tema ettekanne „Virtuaalist paberile: digipäritolu kirjandus raamaturiuilil” tegeles n-õ blogiraamatutega ehk algselt internetikeskkonnas ilmunud tekstide põhjal avaldatud traditsiooniliste raamatutega. Ettekanne tõi esile sellise kirjastamispraktika nõrkused: tekstide vormistusliku külje ja vähese aktuaalsuse, millest viimane on tingitud blogikirjanduse sisulisest lähedusest ajakirjandusliku tekstiga. Samal ajal on virtuaalkeskond hea „katsepolügoon” algajale autorile, seda nii vahetu tagasiside kui ka uue meedia eripära kasutamise võimaldamisega. Uuest meediast rääkis ka Priit Kruus (TLÜ) oma ettekandes „Noorkirjanike koondumised uues meedias”, mis keskendus kirjandusrühmitustele ja omaloomingut avaldavatele veebiportalidele. P. Kruus käsitles kirjandusprotsesse, mis on seotud rühmituste tulekuga, samuti mõiste *noorkirjanik* kujunemislugu. Nullindate rühmitused

³ K. Tüüri ettekanne on ilmunud pealkirja all „Kirjandusest ja blogidest” – vt *Sirp* 27. VIII 2010, nr 31.

ei vastandu varasematele, nad on varasemate rühmituste pastišid: ilma oma esteetika ja manifestideta. Ühenduslülis on selle asemel sarnane bioloogiline vanus ja vähene tuntus. Noorautoriks olemine on norm, mitte erand. Omaloominguportaalid on pigem enese väljalamiseks, mitte kirjandusliku taotluse täitmiseks.

Kevadkoolis osalejatele luges oma luuletusi noor luuletaja Triin Tasuja, kelle looming on eelnevate väidete

veenvaks tõestuseks: individualistlik, sügavalt isikliku omailma ja julge häälega, teistest eristuda tahtev ja eristuvgi.

Nüpli XVII kevadkooli korraldas Eesti Kirjandusmuuseumi kultuuriloo allikate ja kirjandusuurimise töörühm koostöös Underi ja Tuglase Kirjanduskeskusega.

KRISTA OJASAAR

LÜHIKROONIKA

- 6. oktoobril korraldasid Eesti Rahvusraamatukogu ja Eesti Raamatukoguhoidjate Ühing rahvusraamatukogus VI oskuskeelepäeva „E-keskkonna mõju terminikorrastusele”. Keelepäeval keskenduti sellele, kuidas mäluasutused e-keskkonnas toime tulevad, vaeti e-õppe mõju erialaterminoloogiale ning tutvustati tõlkimist ja terminotsingut hõlbustavat MS Wordi tööriista.

- 7.–8. oktoobril toimus Tallinna Tehnikaülikoolis 24. rahvusvaheline Balti teadusajaloo konverents, kus lisaks esinejatele kolmest Balti riigist osalesid ka Soome, Venemaa, Ukraina, USA, Saksamaa ja Prantsusmaa teadlased. Sotsiaal- ja humanitaarteaduste ajaloo sektsioonis kõneles Helgi Vihma Johannes Aaviku keeleuendusest, meditsiini- ja muuseumide ajaloo sektsioonis Ave Tupits Eesti Tervishoiumuuseumi rahvameditsiinialasest materjalist.

- 11.–12. oktoobril toimus Eesti Rahvusraamatukogus rahvusvaheline konverents „Raamat ja lugemine soomeugri kultuurides”, kus esinesid Eesti ja välismaa raamatukogude tippjuhid ja spetsialistid. Ettekanded olid Soome, Ungari, Norra, Venemaa ja Eesti esinajatelt. Rahvusmälu, kirjanduse ja lugemise teemal kõnelesid Martin Eha ja Hasso Krull.

- 12.–13. oktoobril peeti Tallinna Ülikoolis interdistsiplinaarne teaduskonverents „Vabatahtlik ja sunniviisiline ränne eesti migratsiooniloos”. Konverentsil arutati eri perioodidel ja eri põhjustel aset leidnud rändeid nii Eestist välja kui ka Eestisse. Ettekannetega astusid üles migratsiooniküsimusi uurivad eesti, vene ning soome ajaloolased, etnoloogid, folkloristid ja demograafid. Eesti folkloristidest esinesid Astrid Tuisk, Mare Kõiva, Anu Korb ja Tiiu Jaago.

- 14.–15. oktoobrini korraldasid Karl Ristikivi Selts, Tartu Ülikool, Eesti Kirjandusmuuseum ja Eesti Kirjanike Liit Tartus konverentsi „Bernard Kangro 100”. Esimesel päeval avati näitus. Teisel päeval toimunud konverentil esinesid Janika Kronberg („Bernard Kangro ja 20. sajand”), Karl Muru („Kangro ja sonett”), Rebekka Lotman („Bernard Kangro sonetipoeetika”), Mart Velsker („Bernard Kangro „Vana Võrumaa” ja „Surematu Tartu”), Maarja Hollo („Bernard Kangro „Kuus päeva” kui päevikromaan”), Lauri Sommer („Lõuna-Eesti märgid Kangro loomingus”), Ott Kurs („Eesti maa ja rahvas Bernard Kangro töödes”), Tiina Kirss („Maapagu ja Hingemaa: veel kord Kangrost ja pagulusest”), Arne Merilai („Kangro perspektiivid”) ja Urmas Bereczki („Avardumised”).

- 15. oktoobril õpetas Eesti Rahva Muuseumis näituse „Muuseum näitab Keelt” programmi raames kihnu keelt sihtasutuse Kihnu Kultuuri Instituut juhataja Marju Vesik (Mere Marju).

- 19. oktoobril peeti Eesti Keele Instituudis seminari „Eurokeele toimetamisest ja uurimisest”. Avasõnad lausus Jüri Valge (Haridus- ja Teadusministeerium). Ettekannetega esinesid Kristel Ress („Statistikatekstidest keeletoimetaja pilguga”), Irja Pärnapuu („Lau-sestusprobleemidest eurotekstides”), Triin Pappel („Tõlkijakoolitus Tallinna Ülikoolis”) ja Heidi Saar („Järjepidevusest EL-i institutsioonide ja ametite nimede tõlkimisel ja kasutamisel”).

- 19. oktoobril Kirjandusmuuseumis toimunud folkloristide teisispäevaseminaril vahendas Piret Voolaid muljeid 24.–27. juunini Hongkongis toimunud Rahvusvahelise Huumoriuurimise Seltsi (International Society for Humor Studies) 22. konverentsist.

- 20. oktoobril pidas Jaan Undusk Tallinnas Eesti Teaduste Akadeemia saalis avaliku akadeemilise loengu „Oksüümoron kui mõtlemiskujund Euroopa vaimuloos II: marksism ja analüütiline psühholoogia (C. G. Jung)”.

- 22. oktoobril kaitses Krista Aru Tallinna Ülikoolis doktoritöö „Eesti toimetajakeskne ajakirjandus kodanikuühiskonna kujundaja ja omakultuuri kandjana ajalehe Postimees (1886–1935) näitel”. Juhendaja oli Eesti Humanitaarinstituudi kultuuriloo professor Rein Veidemann, oponentid TÜ ajakirjanduse ja kommunikatsiooni instituudi dotsent Maarja Lõhmus ja TLÜ Ajaloo Instituudi vanemteadur Toomas Karjahärm.

- 25. oktoobril korraldas Kirjandusmuuseumi Arhiivraamatukogu XXIII eesti raamatuteaduse konverentsi ehk Oskar Kallase päeva, mille temaatika keskendus loodusloolisele trükisele läbi aegade. Esinejateks olid Tiiu Reimo, Vello Paatsi, Urve Sildre, Kadri Tüür,

Ivar Puura, Raivo Kalle, Renata Sõukand, Margus Ots ja Kristiina Tiideberg.

- 27. oktoobril peeti Eesti Keele Instituudi seminar, kus esinesid Tiina Paet („Tsitaatsõnade häälduse esitus „Võõrsõnade leksikonis”) ja Tiina Tärk („Kiili valla asustusnimed”).

- 27.–29. oktoobrini korraldas Võru Instituut koostöös Tartu Ülikooli ja Eesti Keele Instituudiga Rõuges konverentsi „Ruum, koht ja kohanimed”, mille teemaks oli ruumisuhete väljendamine läänemeresoome, soome-ugri ja Balti areaali keeltes ning ruumisuhetesõnad kohanimedes ajaloolisest ja tüpoloogilisest vaatenurgast. Esinejaid oli peale Eesti Soomest, Saksamaalt ja Venemaalt.

- 28. oktoobril toimus Kirjandusmuuseumis Akadeemilise Rahvaluule Seltsi kogumiskonverents „Osalus + vaatlus + salvestus”. Esinejaid oli Tartu Ülikoolist, Kirjandusmuuseumist, Tallinna Ülikoolist ja Eesti Kunstiakadeemiast. Teemadena käsitleti Viljandi pärimusmuusikafestivali, ingeri tant-su, Budapesti Ülikooli pärimuspedagoogilist eksperimenti, Ungari viimase traditsioonilise torupillimängija juures õpipoisiks käimist, Kihnu välitööretke, teatripärimuse kogumist, kogumisretke Sloveenia ungarlaste juurde jpm.

- 28.–30. oktoobrini toimus Tartus Kultuuriteooria Tippkeskuse III sügis-konverents „Aeg kultuuris: vahendamine ja esitus”, kus kultuuriteadlased arutlesid aja mõiste üle erinevate uurimisvaldkondade vaatepunktist. Konverentsil esinesid ettekannetega 44 uurijat Eestist, Soomest, Lätist, Rootsist, Poolast, Venemaalt, Ungarist, Itaaliast, Saksamaalt, Inglismaalt, USA-st, Hollandist ja Prantsusmaalt. Peesinejad olid maailmakuulsad ajateoreetikud Eviatar Zerubavel (Rutgersi Ülikool, USA) ja Carmen Leccardi (Milano Bicocca Ülikool, Itaalia).